

VSSHP:N ALUEEN PUHETERAPIAN TOIMINTAPERIAATTEITA

Varsinais-Suomen sairaanhoitopiirin kuntien sosiaali-
ja terveydenhuollon järjestämissuunnitelma,
puheterapian alatyöryhmä

VSSHP:n alueen puheterapian toimintaperiaatteita

1. Lääkinnällisen kuntoutuksen järjestäminen

Lääkinnällinen kuntoutus on lakisääteistä. Terveystieteiden tutkimuskeskuksen 29 §:n mukaan kunnan on järjestettävä potilaan sairaanhoitoon liittyvä lääkitieteellinen kuntoutus¹.

Lääkitieteelliseen kuntoutukseen kuuluvat:

- 1) kuntoutusneuvonta ja kuntoutusohjaus
- 2) potilaan toiminta- ja työkyvyn sekä kuntoutustarpeen arviointi
- 3) kuntoutustutkimus, jonka avulla selvitetään potilaan kuntoutusmahdollisuuksia
- 4) toimintakyvyn parantamiseen ja ylläpitämiseen tähtäävät terapiat sekä muut tarvittavat kuntoutumista edistävät toimenpiteet
- 5) apuvälinepalvelut
- 6) sopeutumisvalmennus
- 7) 1–6 kohdassa tarkoitetuista tarpeellisista toimenpiteistä koostuvat kuntoutusjaksot laitos- tai avohoidossa.

Kunta vastaa potilaan lääkitieteellisen kuntoutuksen suunnittelusta siten, että kuntoutus muodostaa yhdessä tarpeenmukaisen hoidon kanssa toiminnallisen kokonaisuuden. Lääkitieteellisen kuntoutuksen tarve, tavoitteet ja sisältö on määriteltävä kirjallisessa yksilöllisessä kuntoutussuunnitelmassa. Kunta vastaa lisäksi kuntoutuspalvelun ohjauksesta ja seurannasta sekä nimeää potilaalle tarvittaessa kuntoutuksen yhdyshenkilön.

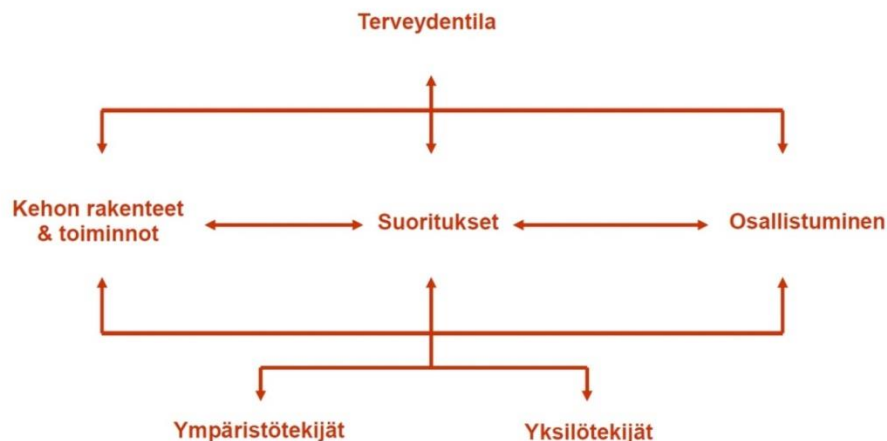
Kunnalla ei ole velvollisuutta järjestää kuntoutusta, jos lääkitieteellisen kuntoutuksen järjestäminen on Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annetun lain ([566/2005](#)) 9 §:n² perusteella Kansaneläkelaitoksen tehtävänä. Jos Kelan asiantuntija-arvion perusteella potilaan kuntoutus ei kuitenkaan kuulu vaativan lääkitieteellisen kuntoutuksen³ piiriin, voidaan potilaan kuntoutustarve arvioida uudelleen. Jos järjestämis- ja kustannusvastuu kuuluu kuitenkin Kansaneläkelaitokselle, on sen suoritettava kunnalle kuntoutuksen toteuttamisesta aiheutuneet kustannukset. Tämä edellyttää, että kunta on solminut Kelan kanssa palveluntuottajasopimuksen.

Terveystieteiden tutkimuskeskuksen 8 §:n⁴ mukaan terveystieteiden toiminnan on perustuttava näyttöön ja hyviin hoito- ja toimintakäytäntöihin. Terveystieteiden toiminnan on oltava laadukasta, turvallista ja asianmukaisesti toteutettua.

2. Yksilöllinen kuntoutustarve

Kuntoutussuositusten lähtökohtana ovat ICF-viitekehys⁵, yksilöllinen GAS-arviointi, hyvä kuntoutussuunnitelma ja kuntouttava arki. Nämä noudattavat vallitsevaa käsitystä hyvän kuntoutuksen osatekijöistä. Kuntoutuksen lähtökohtana on kuntoutujan toimintakyky, toimijuuden mahdollistaminen ja elämänlaatu. Kuntoutustarve määritellään aina yksilöllisesti.

ICF-luokituksen osa-alueiden vuorovaikutussuhteet

3. Puheterapia

Puheterapeutti on logopedian koulutusohjelmasta filosofian maisteriksi valmistunut ja Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontaviraston laillistama terveydenhuollon ammattihenkilö ⁶.

Puheterapia on lääkinällistä kuntoutusta, jonka tavoitteena on parantaa lapsen tai aikuisen toiminta- ja kommunikaatiokykyä jokapäiväisessä elämässä ehkäisemällä, lieventämällä tai poistamalla häiriöitä, jotka voivat olla puheen, kielen, kommunikaation, äänen, lukemisen ja kirjoittamisen, syömisen ja nielemisen tai suun motorisen toiminnan alueella.

Puheterapia sisältää puheterapeuttisen arvon, puheterapiatarpeen määrittelyn, puheterapian suunnittelun ja toteutuksen.

3.1. Puheterapeuttinen arviointi:

Puheterapeutti arvioi potilaan yksilöllistä toimintakykyä. Arvio voi olla orientoiva tai laaja-alainen. Puheterapeutti käyttää arvioinnissaan yleisesti hyväksytyjä testi- ja arviointimenetelmiä (liite 1), potilaan havainnointia sekä potilaan ja läheisten haastattelua. Arvioinnin tuloksia käytetään seuraavasti:

- toimintarajoitteen määrittäminen
- puheterapiatarpeen määrittäminen
- puheterapian suunnittelu
- seuranta ja terapian vaikutusten arviointi
- jatkokuntoutustarpeen arviointi

Arvioinnin toteuttaa kuntoutussuunnitelman tekevän riippumattoman tahon puheterapeutti. Joissakin tapauksissa arvio voidaan toteuttaa ostopalveluna yksityissektorilla.

Arviointi sisältää yleensä 1-3 käyntikertaa (ajallisesti 45min-2 t/käynti). Arvioinnin pituus määräytyy kommunikoinnin ongelman tai häiriön vaikeusasteen mukaan. Joskus tarvitaan ns. arvioiva jakso, jolloin lyhyen terapiajakson aikana tarkennetaan logopedisen häiriön laatua, terapian tarvetta tai tavoitteita.

Arviointiin sisältyy aina palaute arvioinnin tuloksista ja tulosten vaikutuksesta potilaan elämään ja kuntoutumismahdollisuuksiin.

Arviointi voi olla osa laajaa moniammatillista arviointia. Puheterapeutti ohjaa tarvittaessa potilaan lisätutkimuksiin.

3.2. Puheterapiasuunnitelma:

Suunnitelma laaditaan terapian alkaessa yhteistyössä potilaan ja hänen läheistensä kanssa. Suunnitelmassa sovitaan puheterapian tavoitteet, menetelmät, määrä, tiheys ja kesto sekä potilaan ja hänen lähiympäristönsä osallistuminen terapiaan.

Tavoitteita asetettaessa otetaan huomioon häiriön laatu ja vaikeusaste sekä potilaan motivaatio ja potilaan ja hänen läheisten voimavarat. Terapian määrää ja ajoitusta suunniteltaessa on huomioitava myös potilaan kokonaiskuntoutussuunnitelma (muut terapiat). Tavoitteiden on oltava yksilöityjä ja realistisia. Tavoitteiden asettamisessa voidaan hyödyntää GAS-menetelmää (Goal Attainment Scaling ⁷).

3.3. Puheterapian toteuttaminen:

Puheterapia voi harkinnan mukaan toteutua yksilöllisesti tai ryhmässä, joko vastaanotolla tai potilaan arkiympäristössä. Puheterapia toteutetaan tavoitteet huomioiden joko tiiviinä kuntoutuksena tai seuranta- ja ohjauskäynteinä. Tarvittaessa puheterapia toteutetaan yhdessä potilaan läheisten tai toisten ammattihenkilöiden kanssa.

Puheterapeutin käyttämien kuntoutusmenetelmien tulee perustua valtakunnallisten hyvien puheterapiakäytänteiden lisäksi saatavilla olevaan tieteelliseen näyttöön sekä kokemusperäisesti perusteltuun vaikuttavuustietoon. Puheterapiassa käytetään potilaalle soveltuvaa ja ajantasaista kuntoutusmateriaalia ja välineistöä. Puheterapeutti suunnittelee ja valmistaa tarvittaessa potilaalle soveltuvaa kuntoutusmateriaalia.

Puheterapeuttinen arviointi, terapian suunnittelu ja toteutus edellyttävät puheterapeutilta huolellista valmistautumista. Puheterapeutti huolehtii työnsä dokumentoinnista potilasasiakirjoihin säädöksiä noudattaen. Puheterapeutilta edellytetään asiakirjoihin perehtymistä, tiedonhankintaa ja verkostoyhteistyötä. Puheterapeutti laatii tarvittaessa erillisiä lausuntoja esimerkiksi puhevammaisten tulkkauspalvelun tai kommunikaatio-ohjauksen järjestämiseksi. Puheterapeutti osallistuu myös uusien toimintamallien ja -tapojen kehittämiseen sekä tiedon lisäämiseen yhteistyössä muiden ammattilaisten kanssa.

3.3.1. Ohjaus

Puheterapiaan sisältyy aina keskeisesti ohjaus. Ohjauksen tavoitteena on kannustaa potilasta ja läheisiä osallistumaan aktiivisesti kuntoutukseen sekä lisätä lähihenkilöiden ymmärrystä potilaan tilanteesta ja näyttää ja mallittaa keinoja, joiden avulla he voivat tukea potilaan suoriutumista arjen toimintaympäristöissä. Ympäristö voi omalla toiminnallaan vähentää kommunikaatio-ongelmasta aiheutuvaa haittaa ja tukea potilasta uusien omaksuttujen taitojen käyttöön ottamisessa. Ympäristön ohjaus voi kohdistua omaisiin (vanhemmat, puoliso, sisarukset) tai lähiympäristöön (päiväkodin, koulun tai hoivakodin henkilökunta). Ohjaus voi olla myös kotiharjoitusten ohjaamista.

Ohjaus sisältää yleensä noin 1-5 käyntikertaa (perustelluista syistä enemmän), ja kohdistuu seuraaville osa-alueille:

- vuorovaikutukseen ja kommunikointiin liittyvä ohjaus
- puhetta tukeviin ja korvaaviin kommunikaatiomenetelmiin liittyvä ohjaus
- syömiseen ja nielemiseen liittyvä ohjaus
- ääniergonominen ohjaus

Puheterapia voi olla myös kokonaan ohjauksellisesti toteutuvaa, jolloin käyntimäärät voivat olla suuremmat.

3.3.2. Terapian määrä

Terapian määrä, kesto ja intensiivisyys määritellään puheterapeutin arvion perusteella ja ne perustuvat yksilölliseen toimintakyvyn arvioon ja asetettuihin tavoitteisiin. Tästä johtuen terapiamäärissä on suurta yksilöllistä vaihtelua. Mikäli ongelmat ovat monimuotoisia, haitta toimintakykyyn merkittävä tai kuntoutumisen realistisena tavoitteena on esimerkiksi työkykyisyys, tulee puheterapian olla intensiivistä ja riittävän pitkäkestoista. Pitkien terapioiden, erityisesti vaikea-asteisten ja laaja-alaisten ongelmien terapiamäärien määrittely ja kuntoutussuunnitelman laadinta suositellaan toteuttamaan moniammatillisessa kuntoutustyöryhmässä, jolloin yksittäisen terapian määrää arvioitaessa on mahdollista paremmin huomioida koko kuntoutuksen kokonaisuus ja potilaan ja läheisten voimavarat.

Potilaan ja läheisten motivaatio sekä sitoutuminen itsenäiseen harjoitteluun parantavat terapian vaikuttavuutta. Tiiviisti toteutettua terapiaa suositellaan mm. puhemotorisissa ja nielemisen vaikeuksissa. Lasten kehityksellisten herkkyykskausien huomioiminen on tärkeää terapiaa ajoitettaessa. Kuntoutuksellisen työotteen lisäksi terapiassa suositetaan jatkuvaa arvioivaa työtettä eli taitojen edistymistä ja terapiasta hyötymistä arvioidaan dynaamisesti kuntoutuksen edetessä.

Puheterapiapalvelujen riittämättömyyden ja epätasaisen jakautumisen takia suositellun ja toteutuneen terapian määrä vaihtelee. Terapiasuosituksen tulisi kuitenkin aina perustua yksilölliseen arvioon, eikä esimerkiksi potilaan ikä, häiriön vaikeusaste (esim. lievät) tai alueelliset resurssit saisi toimia poissulkukriteerinä terapiasuositusta tehtäessä.

3.3.3. Seuranta terapiajakson jälkeen

Puheterapiajakson jälkeen toteutetaan terapian vaikuttavuuden arviointi. Arvioinnissa tulee huomioida terapian tavoitteiden saavuttaminen ja terapian vaikutus toimintakykyyn.

Terapiapalautteessa/väli- tai loppuarviossa tulee kuvata seuraavat asiat:

- terapiassa käytetyt menetelmät
- tavoitteiden saavuttaminen
- vaikutus toimintakykyyn
- käytetyt testit ja arviointimenetelmät, ja niillä saadut tulokset
- potilaan motivaatio ja potilaan ja läheisten sitoutuminen ja voimavarat

Jos arvion perusteella potilas hyötyy uudesta puheterapiajaksosta, tulee sille määritellä selkeät ja konkreetit tavoitteet. Jos potilas ei enää hyödy puheterapiasta, kirjataan se palautteeseen.

3.3.4. Puheterapian ostopalvelut

Kunnan, kuntayhtymän tai sairaanhoitopiirin omana toimintana toteutettua puheterapiaa korvataan tai täydennetään ostopalveluilla. Ostopalvelut hankitaan hankintalain mukaisesti. Osalle potilaista puheterapia järjestyy Kelan kustantamana vaativana lääkinnällisenä kuntoutuksena. Kuntoutuksen maksajataho tulee selvittää. Vakuutus voi korvata joitakin kuntoutuksia.

Mikäli puheterapia toteutetaan ostopalveluna yksityissektorilla, tulee terapiapalaute saada jokaisen puheterapiajakson jälkeen. Ostopalvelupäätöksessä on mainittava, kenelle terapiapalaute pyydetään toimittamaan. Palautteen perusteella tehdään arvio terapian jatkotarpeesta. Arviota riippumattoman tahon puheterapeutilla suositellaan aina toteutuneen jakson jälkeen tai vähintään 2-3 vuoden välein.

4. Puheterapiaan lähettäminen

Puheterapeutin vastaanotolle tullaan yleensä lääkärin läheteellä, joissakin kunnissa terveydenhoitajan tai varhaiskasvatuksen suosituksesta, joskus vanhempien yhteydenoton perusteella. Aikuisneurologiset potilaat tarvitsevat aina lääkärin lähetteen. Erikoissairaanhoidon puheterapeutti voi tehdä jatkolähetteen perusterveydenhuollon puheterapiaan.

Konsultaatiopyyntö puheterapeutille suositellaan tehtäväksi aina viiveettä, mikäli lääkäri havaitsee tai potilas tai läheinen tuovat esille toimintakykyä haittaavaa puheen, äänen, nielemisen tai kommunikoinnin heikentymistä. Puheterapia on aloitettava mahdollisimman nopeasti kuntoutustarpeen havaitsemisen jälkeen hyvän kuntoutustuloksen saavuttamiseksi ja liitännäisoireiden syntyminen ehkäisemiseksi. Epäiltäessä puheen ymmärtämisen heikentymää, suositellaan lääkäriä tarkistamaan potilaan kuulokyky.

4.1. Milloin lapsi lähetetään puheterapeutin arvioon?

Neuvolaikäiset lapset:

2-vuotias

- vaikeuksia ymmärtää yksinkertaista puhetta
- ei ole vuorovaikutuksessa, ei pysähdy kuuntelemaan puhetta tai leikkimään
- ei ole vakiintuneita/tunnistettavia sanoja
- puhumaton lapsi voi olla neuvolan seurannassa korkeintaan 2½-vuotiaaksi asti
- änkytys: katso erillinen ohje

Lähetteen voi tehdä jo aiemminkin, mikäli ongelma on vuorovaikutuksessa ja kontaktissa.

3-vuotias

- puutteita vuorovaikutustaidoissa
- puhuu vain yksittäisiä sanoja
- puhe on huomattavan epäselvää ja vaikeasti ymmärrettävää (muutamit äännevirheet eivät haittaa)
- vaikeuksia ymmärtää jokapäiväisiin tilanteisiin liittyviä sanallisia kehotuksia ja ohjeita
- suun alueen kömpelyyttä ja herkkyyttä, sylkivuotoa, vaikeutta karkean ruuan käsittelyssä
- änkytys: katso erillinen ohje

4-vuotias

- ei selviydy 4-vuotistarkastuksen Lene-testin puheosiosta
- puheilmaisu on niukkaa
- puhe on vieraalle vaikeasti ymmärrettävää (muutamit äännevirheet eivät haittaa, mikäli nämä eivät oleellisesti vaikuta puheen ymmärrettävyyteen)
- ei osaa /k/-äännettä
- vaikeuksia ymmärtää ohjeita
- puheessa on jatkuvia sanajärjestys- ja taivutusvirheitä
- änkytys: katso erillinen ohje

5-vuotias

- ei selviydy laajennetun 5-vuotistarkastuksen puheseulasta (Lumiukko-testissä)
- useampi äännevirhe (esim. /r/- ja /l/)
- änkytys: katso erillinen ohje

6-vuotias

- epäily lievästä kielellisen kehityksen viiveestä (esim. käsitteet, jäsentynyt kerronta, monimutkaisten ohjeiden ymmärtäminen)
- yksittäisiä äännevirheitä (esim. /r/- tai /s/), joista lapsi kärsii (esim. häntä kiusataan)
- lapsi, jolla on /k/-virhe, lähetetään aina
- änkytys: katso erillinen ohje

Kouluikäiset lapset

- puhemotorisia vaikeuksia ja useita äännevirheitä, eikä harjoittelu etene erityisopettajan tuella
- oppimisvaikeuksia, joiden taustalla epäillään olevan kielellistä erityisvaikeutta
- änkytys: katso erillinen ohje

Monikieliset lapset

Monikielisiä lapsia koskevat yllä olevat lähettämisperusteet. Suomenkielen ilmaisun ja ymmärtämisen vaikeuksissa lähettämisen edellytyksenä kuitenkin on, että lapsi on ollut suomenkielisessä päivähoitossa tai koulussa säännöllisesti 1,5-2 vuotta. Lähetteen voi tehdä jo aikaisemmin, mikäli lapsella on kielenkehityksen riskitekijöitä tai vanhemmat ovat huolissaan kotikielen/äidinkielen hallinnasta (puheen puuttuminen tai niukka puhe, epäselvä puhe, puheen ymmärtämisen ongelmat, änkytys).

Änkytys

Änkyttävä lapsi lähetetään puheterapeutin tutkimuksiin, jos

- vähintään 2-vuotiaalla lapsella on usein toistuvia, pitkiä tavujen tai lyhyiden sanojen toistoja (*ku-ku-ku-ku-kukka, tai-tai-tai-tai* ja/tai satunnaisia venytyksiä (*jjjjjjjjuna*) ja/tai lukkiutumisia (äänentuotto pysähtyy täysin)
- änkytysoireet ovat jatkuneet yli 2-3 kuukautta
- vanhemmat ovat hyvin huolissaan lapsen puheen sujumattomuudesta

Syömisvaikeudet:

Lapsi lähetetään puheterapeutin tutkimuksiin, jos somaattiset syyt on poissuljettu, ja

- lapsi yskii, yökkäilee tai oksentelee lähes jokaisen ruokailun aikana
- lapsen ruokavalio on selkeästi kapeutunut, koska lapsi kieltäytyy joistain ruuan koostumuksista tai suostuu syömään vain tietynlaisia koostumuksia
- vanhemmat ovat hyvin huolissaan lapsen syömis- tai juomistaidoista

Äänentuoton poikkeavuus:

- käheä-ääninen, honottava tai muusta ääniongelmasta kärsivä lapsi lähetetään aluksi KNK-lääkärin tai mieluiten foniatriin tutkimukseen
- puheterapiatarpeen arviointi foniatriin tai KNK-lääkärin tutkimuksen ja suosituksen perusteella

4.2. Milloin aikuinen lähetetään puheterapeutin arvioon?

Puheterapiaan pääsyn kiireellisyden arviointiperusteet

Akuutisti hoidettavat (0-1 kk)

Kaikkiin sairaaloiden ja terveyskeskusten vuodeosastoilta tuleviin lähetteisiin pyritään vastaamaan viipymättä, viikon sisällä

- kaikki lääkärin lähetteellä tulevat potilaat (vuodeosasto tai polikliininen), joilla syömiskyky on nielemisvaikeuden takia merkittävästi heikentynyt
- akuutin aivoverenkierronhäiriön (AVH) tai aivovamman takia vuodeosastohoidossa olevat potilaat, joilla on afasia ja/tai puhemotorinen häiriö
- suu- ja kurkkusyöpäleikkauksen jälkeisistä nielemis- tai ääniongelmista kärsivät potilaat
- potilas, jonka kommunikointi on heikentynyt trakeestooman vuoksi
- etenevistä sairauksista kärsivät potilaat, joilla toimintakyky puheen, kommunikoinnin tai nielemisen osalta heikkenee nopeasti (esim. ALS)
- työikäiset äänihäiriöpotilaat, jotka ovat sairauslomalla vaivan vuoksi tai työkyky on olennaisesti uhattuna
- muut, joilla työkyky on uhattuna minkä tahansa puheterapeuttisen ongelman vuoksi

Subakuutit (1-2kk)

- kroonistuneet nielemisvaikeudet (esim. uusinta-arvioinnit ja henkilöt, joilla on PEG-ruokintaletku)
- etenevistä sairauksista kärsivien potilaiden ensiarvioinnit ja kuntoutus (esim. Parkinson, MS, ALS). Nopeasti etenevät, katso yllä.
- dysartria- ja dysfagiapotilaat, joilla diagnoosi on avoin ja jatkotutkimusten suunnittelu neurologialla vaatii ensin puheterapeutin arviota
- vaikeasta tai etenevästä afasiasta/kommunikoinnin häiriöstä kärsivät potilaat
- sairaalasta kotiutuneiden aivoverenkiertohäiriöpotilaiden tai aivovamman saaneiden potilaiden jatkokuntoutus (afasia, dysartria, verbaalinen apraksia, dysfagia)
- äänihäiriöt, joissa äänen laadun ja/tai kestävyuden merkittävän heikentymisen tai äänentuoton työläyden vuoksi toimintakyky on selkeästi alentunut (esimerkiksi äänihuulihalvaus, psykogeeninen äänihäiriö, äänihuulten hyvänlaatuiset muutokset)

Muut, ei kiireelliset (2-3 kk)

- änkytyksen ja sokelluksen arviointi ja kuntoutus
- lievät ja keskivaikeat äänihäiriöt, joissa toimintakyky on heikentynyt, mutta ei aiheuta merkittävää haittaa
- kommunikoinnin apuvälinetarpeen uusinta-arvioinnit
- opiskelu- tai työkykyä haittaava lukemisen ja/tai kirjoittamisen kyvyn heikkous (ei aikaisempaa lukihäiriödiagnoosia)
- äännevirheisten arviointi ja ohjauksen harkinnan mukaan

¹ Finlex. Terveydenhuoltolaki 1326/2010. 3. luku: sairaanhoito. 29§ - Lääkinnällinen kuntoutus. Haettu 28.4.2017 osoitteesta: <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2010/20101326>

² Finlex. Laki Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista 15.7.2005/566. Haettu 28.4.2017 osoitteesta: <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2005/20050566>

³ Finlex. Laki Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista. 2 luku – Kuntoutus. 9§ 20.2./2015/145 - Vaativan lääkinällisen kuntoutuksen järjestäminen. Haettu 28.4.2017 osoitteesta: <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2005/20050566>

⁴ Terveydenhuoltolaki 1326/2010. 1. luku: yleiset säännökset. 8§ - Laatu ja potilasturvallisuus. Haettu 28.4.2017 osoitteesta: <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2010/20101326>

⁵ Terveyden ja hyvinvoinnin laitos. ICF-luokitus. Haettu 28.4.2017 osoitteesta: <https://www.thl.fi/fi/web/toimintakyky/icf-luokitus>

⁶ Finlex. Laki terveydenhuollon ammattihenkilöistä 28.6.1994/559. Haettu 28.4.2017 osoitteesta: <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1994/19940559>

⁷Toimia –tietokanta. GAS-menetelmä. Haettu 28.4.2017 osoitteesta: <http://www.thl.fi/toimia/tietokanta/mittariversio/150/>

LIITE 1

Seuraavaan listaan on koottu keskeisimmät puheterapeuttien käyttämät testit ja arviointimenetelmät. Arvioinnissa käytetään tarvittaessa myös muita arviointimenetelmiä työn luonteen mukaisesti.

Lasten arvioinnissa käytettävät keskeisimmät testit ja arviointimenetelmät:

Puheen vastaanottaminen/ymmärtäminen:

Kettu-testi. Puheen ja kielentaitojen arviointimenetelmä (Korpilahti, P., Eilomaa P. , 2000). (suomi, ruotsi)

Reynellin kielellisen kehityksen testi III (Edwards, S., Fletsher P., Garman M., Hughes A., Letts C., Sinka I., suomennos: Korttesmaa M., Heimonen K., Merikoski H., Warma M-L., Varpela V., 2001) (suomi, ruotsi)

Lausetesti (Korpilahti P., 2001), (suomi, ruotsi).

Itpa kielen ymmärtäminen, päättely, kielioppi (Jorma Kuusinen, Lea Blåfield 1974). (suomi, ruotsi)

Nimeäminen, käsitteet ja sanavarasto:

Sproglig Test 1 (Ege B., 1984, suomennos: Pirkanmaan puheterapeutit, 1984). (suomi, ruotsi)

Varhaisen kommunikaation ja kielen arviointimenetelmä, MCDI (Lyytinen P., 1999).

The Renfrew Language Scales: Word Finding Vocabulary Test (Renfrew C., 1995).

Nopean sarjallisen nimeämisen testi (Ahonen T., Tuovinen S., Leppäsaari T., 2003).

Sananlöytämistesti (German D., suomennos: Tuovinen S., Ahonen T., Westerholm J. 2007)

Bostonin nimentätesti BNT (Kaplan E., Goodglass H., Weintraub S., Segal O., suomennos Laine M., Koivuselkä-Sallinen P., Hänninen R., Niemi J., 1997). (suomi, ruotsi)

Boehmin peruskäsitteetesti (Boehm A. E., suomennos Heimo, H., 1992). (suomi, ruotsi)

Äänteellinen kehitys ja puhemotoriikka:

Fonologiatesti – Lapsen äänteellisen kehityksen arviointimenetelmä (Kunnari S., Savinainen-Makkonen T., Saaristo-Helin K., 2012).

Kielenkäyttötaidot ja kerronta

The Renfrew Language Scales: Bus Story Test (Renfrew C., 1994).

MAIN Multilingual Assessment Instrument for Narratives (Gagarina N., Klop., D., Kunnari S., Tantele, K., Välimaa T., Balčiūnienė I., Bohnacker J., 2012) .

CCC-2, Lasten ja nuorten kommunikointitaitojen kysely (Bishop D.V.M., 2003, suomennos Yliherva A. & työryhmä). (suomi-ruotsi)

Lukeminen ja kirjoittaminen:

Lukiva, Lukivalmiuksien arviointimenetelmä 4-5-vuotiaille lapsille (Puolakanaho A., Poikkeus A-M, Ahonen T., Aro M., 2011).

KUMMI 3, Lukemisen aika, leikin taika, Lukemisvalmiuksien arviointi ja harjoittaminen (Mäkinen M., 2003).

LukiLasse 2 (Taru Häyrinen, Silve Serenius-Sirve, Maarit Korkman 2013).

Diagnostiset testit I. Lukeminen ja kirjoittaminen. (Lepola, J., Niemi, P, Poskiparta, E. 1994).

Monikielisten lasten arviointi:

Alberta Language and Development Questionnaire (ALDeQ) (Paradis, J. , Emmerzael, K. & Sorenson, D. T., suomennos: Smolander S., Laasonen M., Kunnari S., 2013.)

Aikuisten arvioinnissa käytettävät keskeisimmät testit ja arviointimenetelmät:

Kielelliset taidot:

Bostonin Diagnostinen Afasiatestistö, BDAT (Goodglass: H.& Kaplan, E., suomennos: Laine, M., Niemi, J., Koivuselkä-Sallinen, P. & Tuomainen, J., 1997). (suomi)

Bostonin Nimentätesti BNT (Kaplan, E., Goodglass, H., Weintraub, S.& Segal, O., suomennos: Laine, M., Koivuselkä-Sallinen, P., Hänninen, R. & Niemi, J., 1997). (suomi, ruotsi)

Western Aphasia Battery, WAB (Kertesz, A., suomennos: Pietilä, M-L.,Lehtihalmes, M., Klippi, A.,Lempinen,M., 2005).

KAT-testi -kielelliset arviointitehtävät lievien häiriöiden määrittämiseksi aikuisilla (Manninen R-L., Pietilä, M-L, Setälä, P., Laitinen, V.,2015).

Nopean sarjallisen nimeämisen testi (Ahonen, T.,Tuovinen, S.,Leppäsaari, T. 2003).

Token test. (suomi-ruotsi)

LaTrobe -kommunikaation arviointimenetelmä (Vartiainen, R., Raukola-Lindblom, M. 2014).

Lukemis- ja kirjoittamistaitojen yksilötestistö nuorille ja aikuisille (Nevala, J., Kairaluoma, L., Ahonen, T., Aro, M., Holopainen, L.,2006).

Oraali- ja puhemotoriikka, nieleminen:

Frenchay Dysarthria Assessment (Enderby, P. 1981 ja 1983, suomennos: Lehtihalmes, M.1981; suomennoksen päivitys: Korpijaakko-Huuhka, A-M., 2006).

AVH-potilaan nielemisen ja ruokailun arviointi (Haapala, Heikkinen, Laivo, Passinen /Helsingin terveyskeskus ja Pietilä, Ojala, Rydenfelt, Saye /HUS, 2006).

TOR-BSST (The Toronto Bedside Swallowing Screening Test; Martino ym. 2009).

GUSS-The Gugging Swallowing Screen (Trapl ym. 2007).

SSI-3 (Stuttering Severity Instrument) Änkytyksen vaikeusasteen arviointilomake.

LIITE 2

Potilasasiakirjat ja kirjaaminen

Terveystieteiden ammattihenkilön velvollisuudesta noudattaa potilasasiakirjoja koskevia määräyksiä säädetään terveydenhuollon ammattihenkilölaissa (559/1994) ja potilaan asemaa ja oikeuksia koskevassa laissa (785/1992). Näiden lakien määräykset koskevat kaikkia terveydenhuollon toimintayksiköitä sekä ammatinharjoittajia.

Potilasasiakirjamerkinnöillä puheterapeutit välittävät asiakkaille sekä terveydenhuollon ammattilaisille **tietoa puheterapiakuntoutuksen sisällöistä** sekä kuvaavat **kuntoutuksella saavutettuja tuloksia**. Tämän vuoksi tekstiin tulee olla **selkeää ja johdonmukaista**. Potilasasiakirjoihin tulee merkitä potilaan **hoidon kannalta tarpeelliset ja laajuudeltaan riittävät tiedot**. Merkintöjen tulee olla selkeitä ja ymmärrettäviä, ja niiden tulee sisältää vain **yleisesti tunnettuja ja hyväksytyjä käsitteitä ja lyhenteitä**. Potilasasiakirjaan on merkittävä tiedon lähde, jos tieto ei perustu puheterapeutin omiin havaintoihin. Potilasasiakirjat tulee **tehdä viivytyksettä viimeistään viiden vuorokauden kuluessa** siitä, kun potilas poistuu vastaanotolta tai palvelu muutoin päättyy (Sosiaali- ja Terveysministeriön asetus potilasasiakirjoista 2009, 8 §).

Potilasasiakirjojen **yhdenmukaisuus** on tärkeää. Yhdenmukaisuus lisää tiedon käytettävyyttä ja hyödynnettävyyttä sekä yksikön sisällä että eri yksiköiden välillä. Yhdenmukaisuuden mahdollistamiseksi on sovittu kansallisista otsikoista, joita terveydenhuollon erityistyöntekijöiden tulisi käyttää kirjauksissaan. **Yhtenäinen otsikointi ja nimikkeistö** tarjoavat välineet kuntoutuksen tavoitteiden, sisältöjen ja tulosten selkeään esittämiseen. Kansallisia otsikoita tarkennetaan käyttämällä kunkin alan nimikkeistöä. Puheterapeuttien nimikkeistö on uusittu vuonna 2010. Nimikkeistö löytyy Kuntaliiton ja Suomen Puheterapeuttiliiton sivuilta.

Puheterapeutit kirjaavat pääsääntöisesti ammatilliselle PUH-näkymälleen. Joissakin tapauksissa, esim. apuvälinyössä, ammatillinen näkymä on LKUN (tällöin käytetään apuvälinenimikkeistöä). Kirjauksessa noudatetaan seuraavaa rakenteisen kirjaamisen yleismallia:

Otsikko

Lähtökohtana on, että käytetään kansallisesti sovittuja otsikoita. Puheterapeuttiliitto on tehnyt suosituksen puheterapeuteille sopivista kansallisista otsikoista.

Nimikkeistön nimike

Kertomustekstiä jäsennetään nimikkeistön avulla. Nimikkeet toimivat ala- ja väliotsakkeen tavoin.

Vapaa teksti tai valmiit fraasit

Vapaan tekstin lisäksi kirjaamisessa voidaan käyttää valmiiksi laadittuja mallilauseita eli fraaseja, joita voidaan kehittää työpaikkakohtaisesti.

Otsikkoja ja nimikkeistöjä suositellaan käytettäväksi sekä yhteenvetotekstien kirjaamiseen että päivittäiskirjauksiin.

Esimerkki puheterapia-arvion kirjaamisesta. Otsikoista ja nimikkeistä valitaan tarpeelliset. Otsikoiden järjestystä voi tarvittaessa vaihtaa.

Tulosyy/Konsultaatiovastaus

Käytetään pääotsikon tavoin yläotsakkeena.

Diagnosi: Hoitotapahtuman tapahtumadiagnoosit (Diagnoosin kirjaaminen vaihtelee työpaikalla sovitun käytännön mukaisesti).

Esitiedot (anamneesi)

Harkitaan tapauskohtaisesti, millä laajuudella esitietoja tarvitaan. Pyritään välttämään turhaa toistoa. Kirjataan kuitenkin olennaiset tiedot arvioon/hoitoon tulon syistä sekä kuntoutumiseen ja kuntoutukseen vaikuttavista asioista.

RP 310 Tiedonhankinta

Testaus- ja arviointitulokset

Kirjataan tehdyt testit ja muut tutkimukset tuloksineen. Mahdollisten testipisteiden lisäksi kirjataan niiden pohjalta tehdyt tulkinnat ja johtopäätökset.

RP 110 Orientoiva puheterapeuttinen arviointi

RP 120 Puheterapeuttinen arviointi

RP 121 Vuorovaikutus- ja kommunikointikyvyn arviointi

RP 122 Kielellis-kognitiivisten toimintojen arviointi

RP 123 Puhemotoristen toimintojen arviointi

RP 124 Äänen arviointi

RP 125 Syömis- ja nielemistoimintojen arviointi

RP 126 Puhetta tukevan ja korvaavan kommunikoinnin arviointi

RP 127 Kommunikaatioympäristön arviointi

RP 130 Osallistuminen moniammatilliseen arviointiin

Apuvälineet ja hoitotarvikkeet

Kirjataan asiakkaan saama apuvälinepalvelu, kuten apuväline tarpeen arvioiminen, suunnittelu, apuvälineen valinta ja hankinta, apuvälineen lainaus, käytön ohjaus ja apuvälineen korjaus- ja huolto sekä päivittäminen.

RP 126 Puhetta tukevan ja korvaavan kommunikoinnin arviointi

Toimintakyky

Kirjataan asiakkaan kommunikointiin liittyvä kyky selviytyä arjesta sekä toimintarajoitteet. Arvio voi perustua kuntoutuksen aikana tehtyihin havaintoihin, kuntoutujan ja/tai lähipiirin haastatteluun, arviointiin tai testaukseen.

RP 110, RP 120, RP 121-127 ja RP130 (ks. testaus- ja arviointitulokset)

Suunnitelma

Yhdessä asiakkaan tai läheisen kanssa laadittu puheterapiasuunnitelma, joka perustuu puheterapia-arvioon. Kirjataan tiivistelmä arvioinnista ja jatkosuositus.

RP 233 Palautekeskustelu

RP 140 Puheterapiasuunnitelma

Suunnitelmaa voi myös jäsentää nimikkeillä RP 110, RP 120, RP 121-127 ja RP130

Esimerkki puheterapeutin toteuttaman väli/loppuarvion kirjaamisesta. Otsikoista ja nimikkeistä valitaan tarpeelliset:

Väliarvio/Loppuarvio

Käytetään pääotsikon tavoin yläotsakkeena.

Diagnoosi: Hoitotapahtuman tapahtumadiagnoosit. (Diagnoosin kirjaaminen vaihtelee työpaikalla sovitun käytännön mukaisesti).

Kuntoutus

Kirjataan puheterapian toteutus. Kirjataan tiedot terapian sisällöstä, määrästä, intensiteetistä, kestosta ja edistymisestä.

- RP 210 Yksilöllinen puheterapia
- RP 211 Vuorovaikutus- ja kommunikointikyvyn kuntoutus
- RP 212 Kielellis-kognitiivisten toimintojen kuntoutus
- RP 213 Puhemotoristen toimintojen kuntoutus
- RP 214 Äänen hoito ja kuntoutus
- RP 215 Syömis- ja nielemistoimintojen kuntoutus
- RP 216 Puhetta tukevan ja korvaavan kommunikoinnin harjoittelu
- RP 220 Ryhmäpuheterapia
- RP 230 Puheterapeuttinen ohjaus ja neuvonta
- RP 231 Asiakkaan ohjaus ja neuvonta
- RP 232 Lähiyhteisön ohjaus
- RP 233 Palautekeskustelu

Apuvälineet ja hoitotarvikkeet

Kirjataan asiakkaan saama apuvälinepalvelu, kuten suunnittelu ja seuranta, käytön ohjaus ja harjoittaminen sekä apuvälineen päivittäminen.

- RP 126 Puhetta tukevan ja korvaavan kommunikoinnin harjoittelu
- RP 231 Asiakkaan ohjaus ja neuvonta
- RP 232 Lähiyhteisön ohjaus

Testaus- ja arviointitulokset

Kirjataan tehdyt testit ja muut tutkimukset tuloksineen. Mahdollisten testipisteiden lisäksi kirjataan niiden pohjalta tehdyt tulkinnat ja johtopäätökset.

- RP 120 Puheterapeuttinen arviointi
- RP 121 Vuorovaikutus- ja kommunikointikyvyn arviointi
- RP 122 Kielellis-kognitiivisten toimintojen arviointi
- RP 123 Puhemotoristen toimintojen arviointi
- RP 124 Äänen arviointi
- RP 125 Syömis- ja nielemistoimintojen arviointi
- RP 126 Puhetta tukevan ja korvaavan kommunikoinnin arviointi
- RP 127 Kommunikaatioympäristön arviointi
- RP 130 Osallistuminen moniammatilliseen arviointiin

Toimintakyky

Kirjataan asiakkaan kommunikointiin liittyvä kyky selviytyä arjesta sekä toimintarajoitteet. Arvio voi perustua kuntoutuksen aikana tehtyihin havaintoihin, kuntoutujan ja/tai lähipiirin haastatteluun, arviointiin tai testaukseen.

- RP 110, RP 120, RP 121-127 ja RP130 (ks. testaus- ja arviointitulokset)

Suunnitelma

Kirjataan tiivistelmä arvioinnista ja jatkosuositus.

- RP 233 Palautekeskustelu
- RP 140 Puheterapiasuunnitelma
- Suunnitelmaa voi myös jäsentää nimikkeillä RP 110, RP 120, RP 121-127 ja RP130

Lausunto-otsikkoa käytetään, kun puheterapeutin asiantuntija-arvio tehdään viranomaispäätöksen perusteeksi (Esim. Kelalle menevät kuntoutussuositukset, puhetulkki-suositukset jne.). Tekstiä jäsennetään nimikkeistön avulla.

Kansalliset otsikot:

Puheterapeuttiliiton suosittelemat otsikot ovat tummennettuna. Tummennettujen otsikoiden lisäksi voi ajoittain olla tarve käyttää myös muita kansallisia otsikoita.

Diagnoosi

Esitiedot (anamneesi)

Hoidon tulokset

Hoitoisuus

Hoidon tarve

Konsultaatio / Lähetä

Kuntoutus

Loppuarvio (epikriisi)

Nykytila (status)

Riskitiedot

Toimenpiteet

Tutkimukset

Lääkehoito

Hoitotoimet

Lausunto

Apuvälineet ja hoitotarvikkeet

Fysiologiset mittaukset

Hoidon syy

Ennaltaehkäisy (preventio)

Terveystarkastus

Terveysteen vaikuttavat tekijät

Testaus- ja arviointitulokset

Toimintakyky

Väliarvio

Suunnitelma

Muu merkintä

Päivittäismerkintä (decursus)

Etäkontakti

Tulosyy

Hoidon tavoitteet

Puheterapeuttien työpaikoilla on käytössä useita eri potilastietojärjestelmiä, jotka tukevat rakenteista kirjaamista, erityisesti nimikkeistön ja fraasien käyttöä vaihtelevalla tavalla. Järjestelmiä on tärkeä saada kehitettyä siten, että ne mahdollistavat nimikkeistön ja fraasien sujuvan käytön, ja näin nopeuttavat kirjaamista.

LIITE 3

Toimintaperiaatteet laatinut työryhmä

Juha Aalto, terveystalvvelujohtaja, johtava ylilääkäri, Lieto
Eija Ahti, johtava puheterapeutti Turku
Harri Arikka, erikoislääkäri, Tyks
Tarja Hernesniemi, osastonhoitaja, Salo
Anna-Maija Isola, puheterapeutti, Salo
Tiiä Kaljonen, puheterapeutti, Turku
Taina Kannosto-Blomqvist, puheterapeutti, Tyks
Anja Kylävalli, palvelualuejohtaja, Tyks, pj
Janne Lähdesmäki, vs. vastuualuejohtaja, erikoislääkäri Tyks
Satu Rimmanen, puheterapeutti Tyks
Katja Saarela, johtava puheterapeutti Tyks, siht.
Mira Uronen, puheterapeutti Raisio

Valmistelua varten oli kaksi erillistä alatyöryhmää

Aikuisten alatyöryhmä:

Juha Aalto, terveystalvvelujohtaja, johtava ylilääkäri, Lieto
Tiiä Kaljonen, puheterapeutti, Turku
Taina Kannosto-Blomqvist, puheterapeutti Tyks
Anja Kylävalli, palvelualuejohtaja, Tyks, pj
Janne Lähdesmäki, vs. vastuualuejohtaja, erikoislääkäri Tyks
Katja Saarela, johtava puheterapeutti Tyks, siht.
Mira Uronen, puheterapeutti, Raisio

Lasten ja nuorten alatyöryhmä:

Juha Aalto, terveystalvvelujohtaja, johtava ylilääkäri, Lieto
Eija Ahti, johtava puheterapeutti Turku
Harri Arikka, erikoislääkäri Tyks
Tarja Hernesniemi, osastonhoitaja, Salo
Anna-Maija Isola, puheterapeutti Salo
Anja Kylävalli, palvelualuejohtaja Tyks, pj
Satu Rimmanen, puheterapeutti Tyks
Katja Saarela, johtava puheterapeutti Tyks, siht.

Lisäksi valmisteluun osallistuivat yksiköiden puheterapeutit antaen arvokasta tietoa työryhmien valmistelutyöhön.